

Nieuwsbrief november 2011, jaargang 13

Hallo Allemaal,

Het is al weer een half jaar geleden sinds ik mijn laatste nieuwsbrief heb geschreven dus is het hoog tijd voor een nieuwe brief. Ik ben vanaf eind augustus 6 weken in Nederland geweest. Er was een mooie familieaangelegenheid: mijn jongste zus trouwde. Het was heel fijn om weer tijd samen te hebben met mijn moeder, mijn zussen en broers en mijn neefjes en nichtjes. Ik heb een fijne tijd gehad en het was leuk om iedereen weer te zien. Ik heb ook weer eens gefietst door regen en met wind tegen. Dat vond ik geweldig want dat heb je in Bolivia maar zeer zelden. Het voelt ook weer fijn om thuis te zijn hier in Bolivia, met de kinderen van de school Atiy, de medische post, het werk in de campo, met zuster Fulvia en al het andere.

In memoriam

Wat ik nog niet verteld heb is dat Adriana, het meisje dat de ziekte Lupus had, begin juni is overleden. Ze is veel te jong gestorven, ze was pas 21 jaar. Ze was zo ziek en het lijden was zo erg geworden dat ik er eigenlijk wel blij om was dat dat voorbij was. Jarenlang hebben we haar geholpen en hebben we zoveel mogelijk geprobeerd om de ziekte dragelijk voor haar te maken, tot aan het laatste moment toe. In die zin ben ik dankbaar dat we dat voor haar hebben kunnen doen.

Zoals in de vorige nieuwsbrief geschreven, verbleef Adriana de laatste maanden in het verpleegtehuis Buen Samaritan. Er was dringend behoefte aan een extra verpleegster in dit verpleegtehuis. In de vorige nieuwsbrief vroeg ik om een donatie hiervoor.

Ik heb goed nieuws hierover te vertellen! Het is gelukt! De eerste 4 maanden is het salaris betaald via een donatie van iemand uit Nederland en nu wordt dit betaald door een lokale donateur. Geweldig!

Afronding bouw school Atiy

De 4 lokalen die door de overheid zijn gebouwd met een financiële ondersteuning van de stichting Atiy, zijn helemaal klaar en zijn inmiddels in gebruik genomen. Het zijn prachtige en functionele lokalen. Er is nu nog één lokaal in aanbouw dat in het geheel door stichting Atiy wordt gefinancierd. Dat lokaal is inmiddels ook bijna klaar. De school heeft nu 18 klas lokalen inclusief bibliotheek en een computerlokaal. Het is een heel complex geworden. Er gaan 840 kinderen naar school.

Meer 'persoonlijke' hulp aan kinderen

We willen ons vanuit de stichting nu nog meer gaan richten op hulp aan de armste schoolkinderen. Deze kinderen zijn sowieso onze doelgroep voor het geven van hulp. De hulp is er op gericht dat deze kinderen naar school kunnen (blijven) gaan. We willen hun iedere schooldag een warme maaltijd geven, basisgezondheidszorg bieden en zorgen dat ze naar de tandarts te kunnen. Vanuit onze medische post kunnen we die hulp geven en als het nodig is, ook aan de rest van de familie van dat kind.

En natuurlijk hebben we voor deze kinderen het huiswerkbegeleidingproject. Hopelijk laten de fondsen het volgend jaar toe om voor sommige kinderen een psychologe in te schakelen. Er zijn verschillende kinderen die deze professionele hulp nodig hebben. Helaas lopen armoede en sociale problemen binnen het gezin vaak parallel. Er komen allerlei ellendige huiselijke problemen voor. Zo is alcoholmisbruik door de ouder een van de grootste boosdoeners. Om een kind toch goed te kunnen helpen is adequate professionele hulpverlening voor sommige kinderen echt noodzakelijk.

Bouw Tweede verdieping medische post

Voordat ik naar Nederland ging voor mijn vakantie hadden we voor de bouw van een tweede verdieping op de medische post genoeg geld dankzij bijdragen van de vrijwilligers Tineke en Anton, Gerda en Rink en met fondsen uit de stichting Atiy. Hiermee konden we een start maken met de ruwbouw van de tweede verdieping. In totaal was hiervoor een bedrag \$11.000,- Amerikaanse dollar beschikbaar en nodig.

Deze tweede verdieping wordt verdeeld in twee ruimtes. Een ruimte wordt gebruikt als leslokaal en het andere wordt een soort doellokaal voor hobby, spel en muziek. Met fondsen die ik tijdens mijn vakantie in Nederland heb gekregen zijn we verder gegaan met het afbouwen hiervan. Het is niet helemaal kostendekkend maar we komen in ieder geval een heel eind in de goede richting. Ik heb de stille hoop dat er de komende maanden wat donaties gedaan worden voor dit project om het helemaal af te kunnen bouwen. Als God het wil dan komt het wel goed zeggen ze hier.

Bouw internaat in Morochata

Morochata is een bergdorp ongeveer 2,5 uur reizen van Cochabamba. De afstand is maar 65 kilometer maar de weg is omhoog, alleen maar met bochten en niet geasfalteerd. Het is een prachtige route. Samen met zuster Fulvia coördineren wij de bouw van een internaat. Het is voor kinderen die ver weg wonen van school. Ze hoeven dan niet dagelijks van huis naar school en terug urenlang door weer en wind door de bergen te lopen met alle gevaren van dien. De kinderen kunnen dan van maandag tot vrijdag overnachten in dit

internaat. Alle voorzieningen om er te kunnen slapen zijn aanwezig en de kinderen krijgen er ook te eten.

De lokale bevolking en overheid hebben verzocht om hulp voor de realisatie van dit internaat. Zij helpen fysiek mee om het project te realiseren. Het is een groot gebouw van drie verdiepingen voor 180 kinderen.

Dit project wordt gefinancierd met donaties van stichting Hand, die al meerdere internaten hebben gebouwd hier in de hooglanden van Bolivia. Voor meer informatie kunt u terecht op de website <http://www.stichtinghand.tk/>

De traditie van Kerst

De traditie is dat we al een aantal jaren achtereen kerstvoedselpakketten maken voor arme gezinnen in San Antonio de Buena Vista. Dat zijn de gezinnen van de kinderen die we al het hele jaar door ondersteunen waardoor de kinderen naar school kunnen.

De afgelopen 2 jaar hebben we ook pakketten gemaakt voor arme mensen in de stad. We delen ze vlak voor kerst willekeurig uit aan mensen die zoeken in de afvalbakken naar iets waardevols om te overleven, aan kinderen die werken op straat, schoenen poetsen, ramen van auto's wassen of er op passen.

Het is geweldig om een voedselpakket mee naar huis te kunnen geven zodat het kind dat dan vol trots aan zijn of haar moeder kan geven en daarmee een heel gezin blij maakt. Voor een alleenstaande vrouw met een stel kinderen, die van een klein handeltje moet leven is het elke dag maar weer afwachten wat ze 's avonds haar kinderen kan voorschotelen. Het is voor ons bijna niet voor te stellen hoe dat is om zo te moeten leven. Juist die mensen willen we met kerst graag een voedselpakket geven zodat ze even onbezorgd kunnen zijn en een fijne kerst kunnen vieren.

Deze traditionele (kerst)voedselpakketten-actie gaan we dan ook de komende jaren voortzetten en mogelijk anderszins uitbreiden.

Een voedselkerst pakket kost ongeveer € 14,- en houdt in:

Produkt	Prijs Bol.
---------	------------

1 kg rijst	7,50
1 l. slaolie	12,10
1 kg suiker	5,99
0,5 kg havermout	5,39
1 kg koekjes	10,-
1,2 kg macaroni	10,80
0,5 kg margarine	11,90
0,5 l geconc. melk	8,90
1 zakje mosterd	3,50
1 zakje mayonaise	5,30
1 zakje tomketchup	3,50
2 potjes jam	15,-
1 zakje chocmelkpoeder	11,-
1 zakje gezoete melkstroop	12,50
4 zakjes oplosvruchtensap	4,80
1 blik haring in tomsaus	12,-

Slotwoord

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor alle ontvangen giften waarmee we door kunnen gaan met het helpen van mensen en vooral kinderen. Hierdoor kunnen we straks kerst vieren met onze arme kinderen van het huiswerkbegeleidingproject, hun moeders en broertjes en zusjes. Die nodigen we ook uit om mee te doen met de kerstviering. De broertjes en zusjes vinden het ook leuk om de viering mee te maken en iets te krijgen. We hopen natuurlijk dat we iedereen iets kunnen geven al is het maar een kleinigheid, maar sowieso wat eten en te drinken. Dan hebben we ook nog het kerstfeest in het meisjestehuis Rosa de Saron en de kerstmaaltijd in het kindertehuis Salomon Klein. Het lijkt vroeg om het daar nu al over te hebben, maar ja het duurt echt niet zolang meer. Er komt een drukke tijd aan.

In naam van hen die ontvangen wil ik danken, want het helpt.

Een hartelijke groet

Anna